ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1964

Vyhlásené: 10.12.1964 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

194

VYHLÁŠKA

Ministerstva zdravotníctva

z 24. novembra 1964

o povinnom hlásení živo a mŕtvo narodeného plodu, úmrtia dieťaťa do siedmich dní po pôrode a úmrtia matky

Ministerstvo zdravotníctva ustanovuje podľa § 4 písm. b) zákona č. 103/1951 Zb. o jednotnej preventívnej a liečebnej starostlivosti.

§ 1

Za účelom odbornej kontroly starostlivosti o matku a dieťa a stáleho zlepšovania tejto starostlivosti podlieha povinnému hláseniu každé narodenie živého a mŕtveho plodu, úmrtia dieťaťa do siedmich dní po pôrode a úmrtia matky.

§ 2

(1) Hlásením sú povinní:

a) v zdravotníckom zariadení, kde žena alebo dieťa boli ošetrované, vedúci zdravotníckeho zariadenia,

b) mimo zdravotníckeho zariadenia lekár alebo ženská sestra, ktorí boli pri udalosti prítomní alebo sa k žene alebo k dieťaťu dodatočne dostavili.

(2) Ak nie je pri ukončení tehotnosti prítomná žiadna z osôb uvedených v predchádzajúcom odseku, oznámi narodenie alebo úmrtie najbližšiemu zdravotníckemu zariadeniu:

a) plnoletá osoba, ktorá v čase narodenia alebo úmrtia žila so ženou alebo dieťaťom v spoločnej domácnosti, alebo ten, v koho byte alebo dome došlo k narodeniu alebo k úmrtiu, alebo domový dôverník,

b) vedúci verejného ústavu (zariadenia), v ktorom došlo k narodeniu alebo úmrtiu,

c) každý, kto sa o narodení alebo úmrtí dozvedel alebo našiel odložené dieťa, plod alebo mŕtvolu matky a mohol podľa okolností vedieť, že oznámenie sa dosiaľ neurobilo.

Na podklade tohto oznámenia urobí vedúci zdravotníckeho zariadenia hlásenie.

(3) Hlásenie sa podáva výkonnému orgánu národného výboru povereného vedením matrík a okresnému odborníkovi pre pediatriu.

§ 3

(1) Narodenie živého plodu je úplné vypudenie alebo vyňatie plodu z matkinho tela (bez ohľadu na dĺžku tehotnosti), ak plod po narodení dýcha alebo prejavuje iné znaky života, ako srdcovú

činnosť, pulzáciu pupočníka alebo aktívny pohyb svalstva, i keď pupočník nebol prerušený alebo placenta nebola porodená.

(2) Živo narodený plod sa pre účely demografickej štatistiky považuje za živo narodené dieťa.

§ 4

Narodenie mŕtveho plodu je narodenie plodu, ktorého úmrtie nastalo pred vypudením alebo vyňatím z matkinho tela (bez ohľadu na dĺžku tehotnosti). Úmrtie je preukázané tým, že plod nedýcha ani neprejavuje iný znak života, ako srdcovú činnosť, pulzáciu pupočníka alebo aktívny pohyb svalstva.

§ 5

Mŕtvo narodené deti a deti zomreté do siedmich dní po pôrode (v čase kratšom ako 7 x 24 hodín) sa zahrňujú do perinatálnej úmrtnosti.*)

§ 6

Úmrtie matky je úmrtie ženy, ktoré nastalo v súvislosti s tehotnosťou, potratom, pôrodom alebo šestonedelím.

§ 7

Podrobnosti o spôsobe spracovania a vyhodnotenia hlásení podľa § 1 a 2 upraví Ministerstvo zdravotníctva smernicami.

§ 8

Zrušuje sa vyhláška Ministerstva zdravotníctva č. 361/1952 Ú. l. (č. 414/1952 Ú. v.) o povinnom hlásení ukončenia tehotnosti, úmrtia detí po pôrode a úmrtia matiek a smernice Ministerstva zdravotníctva por. č. 67/1959 Zb. smerníc pre NV o povinnom hlásení ukončenia tehotnosti, úmrtia detí do 10 dní po pôrode a úmrtia matiek.

§ 9

Táto vyhláška nadobúda účinnosť 1. januárom 1965.

Námestník ministra:

Jaroš v. r.

*) Perinatálna úmrtnosť je ukazovateľ počtu mŕtvo narodených detí a detí zomretých do 7 dní po pôrode na 1000 živo narodených detí.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.